

England, ikke alene paa Grund af de tre Rigers udbredte Handelsfamkvem med Storbritannien, men ogsaa fordi den engelske Sterlingberegning har en Udbredelse over hele Verden, som langt overgaar den franske Franc's. Der er imidlertid saadanne Særegenheder ved det engelske Myntsysttem, navnlig dels Hovedmyntens uhenftgtaemæssige Inddeling, dels Regjeringsens Vægring ved at modtage de af den selv udstedte, isølge Stid undervægtige Mynter, at man allerede af denne Grund ikke har kunnet anse nogen Tilslutning til det engelske Myntsysttem for tilraadelig.

Af de store Myntsysttemer, til hvilke der kunde være Spørgsmaal om at slutte sig, bliver saaledes kun tilbage det isølge Lov af 4de Decbr. 1871 af Tydskland antagne.

Dette Systtem, som er bestemt til udelukkende at baseres paa Guldsoden med Beholdelse af de hidtidige grove Sølvkurantmynter i Overgangsperioden, har der i Kommissionen været fremsat Forslag om at slutte sig til. Men ved en note Afveielse af de Fordele paa den ene Side og af de Ulemper paa den anden Side, som af en saadan Tilslutning vilde følge for de tre nordiske Riger, er man dog tilsidst med 8 Stemmer mod 1 kommen til det Resultat, at de sidste maatte anses for aldeles overveiede.

De Betragtninger, som herved have været ledende for Kommissionen, ere hovedsagelig følgende:

Først er at bemærke, at Forskjellen mellem den nye tydske Regningsenhed, Marken, og de hidtil i de tre nordiske Riger gjældende er af en saadan Besskaffenhed, at enhver Værdiansættelse i denne Regningsenhed for den Nordbo, som skulde forstaa dens Forhold til hans tilvante Værdimaalestok, vilde medføre Nødvendigheden af en Beregning, som for Alle vilde være besværlig, for Mange vanffelig og for Adskillige uudførlig. Det maa ikke overses, at man ved at antage en ny Regningsenhed, som staar i et meget brudt Forhold til den hidtil benyttede, paalægger hele Befolkningen et betydeligt Arbejde og udsætter den for Tab, og man bør derfor, naar overveiede Grunde for Antagelsen af et nyt Myntsysttem ere tilstede, virke hen til, at den nye Regningsenhed kommer til at staa i et saa simpelt Forhold som muligt til den gamle, helst saaledes, at den nye Regningsenhed med en for alle praktiske Formaal i det daglige Liv tilstrækkelig Næagtighed kommer til at udtrykkes ved en allerede kjendt og tilvant Mynt, og at, om muligt, flere af de hidtil mest benyttede Mynter kunne finde en passende Plads i det nye Systtem; thi kun saaledes tagtager man tilbørlig et Hensyn, som utvivlsomt skyldes Befolkningens store Masse. Ved at antage den tydske Mark som Regningsenhed for de skandinaviske Kongeriger, vilde man imidlertid ikke kunne komme til at sette et simplere Forhold end det, at 9 Mark blev lig med 2 norske Specier eller 4 Rigsdaler dansk Rigsmynt eller 8 Rigsdaler svensk Rigsmynt; enhver Mand i de 3 Riger, som skulde indgaa en Forpligtelse eller foretage en Omsetning i Mark, maatte da multiplicere det opgivne Tal med 2, 4 eller 8, og derefter dividere Produktet med 9 for at finde det Beløb i hans tilvante Mynt, hvortil den opgivne Sum varede, og han vilde i hele den Myntvække, som han var vant til at benytte, ikke finde noget Hjælpemiddel til at overvinde de med en saadan Regning forbundne Vanffeligheder eller at forebygge de deraf flydende Feiltagelser.

Hertil kommer endnu den gjennemgaaende Omffrivning af alle Pengesforpligtelser, som en saa betydelig Forandring nødvendigvis vilde medføre, med alle de Ulemper, der følge deraf, og som vilde blive modtagne med saa meget større Misnøie, som Ulemperne ikke engang kunde siges at medføre Fordelene af et internationalt Myntsysttem med Sikkerhed mod fremtidige Forandringer. Vel er det ikke afgjort, at en saadan Omffrivning ved nogensomhelst Forandring af Myntfoden, aldeles vil kunne undgaaes, da man ikke kan nægte Muligheden af, at Sølvets Prisforhold til Guldet paa den Tid, da Beslutning om Forandringen skal fattes, kan være et saadant, at idetmindste et eller to af Rigerne ikke vil kunne undgaa Omffrivningen; men der er paa den anden Side saa megen Sandsynlighed for, at idetmindste et